

Lähetäjä: -

Lähetetty: 15. toukokuuta 2014 22:41

Vastaanottaja: kuuleminen@tem.fi

Aihe: diaarinumero: TEM/11/08.04.01/2014

Hei

Vetoan teihin, jotta Pohjoinen Suomi jäisi vapaaksi ydinvoiman riskeistä. Kaupungit jotka sijaitsevat lähipiirissämme eivät ole hyväksymässä tätä hankettaan, päinvastoin, vastustus on kova.

YVA:ssa ei ole tunnistettu jo olemassa olevia sosiaalisia haitallisia vaikutuksia, jotka ovat muotoutuneet hankkeen alusta vuodesta 2007 alkaen, vaan YVA:ssa korostuvat arvioidut vaikutukset mahdollisimman ylipositiivisesti tapauksessa, että rakentaminen alkaisi.

Ydinvoimala on herkkä ja henkilökohtainen asia, ainakin itselleni. Tšernobylin laskeuman aikana siskoni toimi Ruotsissa Göteborgissa valokuvaajana juuri tuolloin ja vesisteisessä kaupungissa kuvasi. Sisareni sairastui leukemiaan ja kuoli siihen synnytettyään pojan v. 88, sairaus todettiin synnytyslaitoksella. Hän kuoli lapsen ollessa 3 v. Isäni kanssa olemme puhuneet asiasta ja tulleet siihen tulokseen, ja uskomme, että Tšernobylin laskeumalla oli sairauteen vaikutus □.

Ei kannattaisi tuhlaa aikaa ja energiaa tällaiseen epävarmaan ja monissa laskelmissa kalliiseen vaihtoehtoon, kun sen saman voisi, ja olisi voinut jo vuodesta 2007 kohdistaa järkeviin uusiutuviin energiamuotoihin.

Lisäksi Ruotsin ja Norjan ylijäämäinen tuuli- ja vesisähkö on edullista ja kasvaa koko ajan. Sieltä saamme edullista sähköä, koska Keski Eurooppaan on heikot johtoyhteydet, luonnollista heidän myydä ja meidän ostaa tuontisähköä siis siltä suunnalta.

Ja vielä esimerkki Olkiluoto 3, eikö ole opettanut suomalaisille päättäjille mitään, sähkön hinta pysyy jo senkin epäonnistumisen vuoksi korkeana meillä pitkään. Eikä myöskään ainavainjatkuva Fukushima loppumaton katastrofi näytä merkitsevän kenellekään mitään? Saastutus ja säteily jatkuvat, loppua ei näy. Noin riskaabelia sähköntuotantoa en halua lisää Suomeen.

Riippuvuuden vähentäminen venäläisestä sähköstä ja sähköntuotannon omavaraisuus eivät kasva sillä, että Fennovoima pyrkii muiden vaihtoehtojen kariuduttua viemään hankettaan eteenpäin valitsemalla ydinvoimalaitoksen toimittajaksi venäläisen valtion omistan yhtiön, valitsemalla saman yhtiön vähintään 1/3 omistajaksi ja ottamalla rahoituksen ¾ samoista venäläisistä lähteistä. Lisäksi yhtiö on jo sitoutunut polttoainehankintaa saman yhtiö tytäryhtiön kautta. Se kuulostaa todella karmealta.

Ydinjätehuolto

Fennovoima Oy:ltä puuttuu täysin ratkaisu käytetyn polttoaineen loppusijoituksesta. Tämä asia ei ole lainkaan edistynyt sitten vuoden 2009 ensimmäisen YVA-selostuksen laatimisen tai 2010 myönnetyn ensimmäisen ”PAP-luvan” jälkeen. Tätä sietää ihmetellä, miksi edetään kuin juna vaikka tämäkin asia on ihan alkutekijöissä?

Uudessa YVA:ssa mukaan on otettu matala-aktiivisten jätteiden pintaloppusijoitus (”perinteinen kaatopaikka”, joka lopuksi peitetään maakerroksilla), jota Fennovoima nyt harkitsee edullisuutensa vuoksi. YVA-selostuksen perusteella sen turvallisuutta on syytä epäillä. Myös korkea-aktiivisen jätteen vuosikymmeniä kestävä välivarastointi laitospaikalla jää vähäiselle huomiolle. Eri loppusijoituspaikkojen valvontamenetelmät aktiivisen toiminnan loputtua jäävät erittäin vähälle arvioinnille.

Fennovoima Oy:n hankkeen ympäristövaikutuksia arvioitaessa ei ole tiedossa, onko hanke nykyisessä muodossaan valtioneuvoston ja eduskunnan tekemän harkinnan perusteella yhteiskunnan kokonaisedun mukainen, toisin kuin yhtiö tässä YVA-selostuksessaan antaa ymmärtää. Viime aikoina on saanut luke lehdistöstä nk.Fennovoiman alennusmyynnistä, mukaan millill kampanja, jos karrikoidusti voi näin sanoa. Aika epätoivoiselta kuulostaa.

Lopuksi, mielestäni Fennovoima Oy:n teettämä toinen ympäristövaikutusten arviointiselostus ei perustellusti osoita Fennovoiman ydinvoimalaitoksen tarpeellisuutta, turvallisuutta ja hyväksyttävyyttä. Juuri eilen saatiin lukea ilmastonlämpenemisen vaikutuksesta merivesien korkeuksiin. Tätäkään ei ydinvoimaa ihannoivat ota millään lailla ilmeisesti huomioon tai eivät välitä. Arvioidut ympäristövaikutukset ovat haitoiltaan ja riskeiltään niin suuret verrattaessa niitä mahdollisiin hyötyihin, että hankkeen totuttamiselle ei ole edellytyksiä. En voi ikinä hyväksyä ydinvoimaa enkä ydinvoimalaa etenkin asuinpaikkani läheisyyteen edellämainituista järki- ja tunnesyistä.

15.5.2014

Tiina Paakkari

Raahe